

Stowarzyszenie wystąpiło ze skargą do WSA na decyzję prezydenta miasta o odmowie udostępnienia informacji publicznej. Stowarzyszenie zwróciło się do Dyrektora Szkoły o udostępnienie w trybie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej informacji o wynagrodzeniu wraz z dodatkami za miesiąc marzec 2019 r. każdego nauczyciela (z podaniem imienia i nazwiska) zatrudnionego w szkole, z podziałem na przedmiot nauczania, staż pracy i wymiar godzin pracy. We wniosku wskazano, że udostępnienie informacji ma nastąpić na podany adres mailowy.

Dyrektor Szkoły wezwał Stowarzyszenie do wykazania szczególnie uzasadnionego interesu publicznego w udostępnieniu informacji publicznej przetworzonej. W odpowiedzi Stowarzyszenie zakwestionowało kwalifikację żądanej informacji jako przetworzonej, domagając się jej udostępnienia w terminie 3 dni lub wydania decyzji o odmowie jej udostępnienia.

W dniu 21 maja 2019 r. organ pozyskał od nauczycieli pracujących w Szkole oświadczenia, że w związku ze złożonym wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej korzystają z przysługującego im prawa do prywatności, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy.

Dyrektor Szkoły odmówił udostępnienia żądanych informacji wskazując, że w niniejszej sprawie uczynienie zadość żądaniu wnioskodawcy nie jest możliwe z uwagi na ochronę prywatności nauczycieli, osób fizycznych, których dotyczą wnioskowane dane. Po rozpoznaniu odwołania Stowarzyszenia Prezydent Miasta utrzymał w mocy zaskarżone rozstrzygnięcie.

W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości i nie jest sporne, że adresat wniosku o udostępnienie informacji publicznej jest podmiotem zobowiązanym do ich udostępnienia. Nie ulega również wątpliwości, że żądana informacja o wynagrodzeniu nauczycieli szkoły podstawowej stanowi informację publiczną. Wynagrodzenie to stanowi bowiem przejaw gospodarowania środkami publicznymi, a zatem informację o majątku publicznym, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 lit. c ustawy. Informacja o przysługiwaniu tak wydatkowanych środków publicznych stanowi tylko inny aspekt tego samego zjawiska ekonomicznego, zatem nie można odmiennie traktować obu stron tej samej czynności finansowej: wydatkowania środków publicznych na wynagrodzenie i przysługiwania wynagrodzenia osobie je pobierającej

Istota sporu w kontrolowanej sprawie sprowadzała się natomiast do tego, czy istniały podstawy do ograniczenia udostępnienia tej informacji z powołaniem się na art. 5 ust. 2 ustawy, który stanowi, iż prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy.

W kontekście powyższego przepisu konieczne jest zatem rozważenie, czy nauczyciele szkoły są osobami pełniącymi funkcję publiczną. Orzecznictwo sądów administracyjnych wyraźnie skłania się za szeroką wykładnią pojęcia "osoby pełniące funkcję publiczną". Przyjmuje się w nim generalnie, że funkcja publiczna to funkcja związana z uprawnieniami i obowiązkami w zakresie realizacji zadań o znaczeniu publicznym.

W ocenie orzekającego sądu za przyjęciem, że nauczyciel jest osobą pełniącą funkcję publiczną przemawia przede wszystkim fakt, iż zgodnie z art. 69 ust. 2 Prawa oświatowego w szkole lub placówce zatrudniającej co najmniej 3 nauczycieli działa rada pedagogiczna, która jest kolegialnym organem szkoły lub placówki w zakresie realizacji jej statutowych zadań dotyczących kształcenia, wychowania i opieki. Ponadto, zgodnie z art. 70 ust. 2 Prawa oświatowego, rada pedagogiczna opiniuje w

szczegółności: 1) organizację pracy szkoły lub placówki, w tym tygodniowy rozkład zajęć edukacyjnych, oraz organizację kwalifikacyjnych kursów zawodowych, jeżeli szkoła lub placówka takie kursy prowadzi; 2) projekt planu finansowego szkoły lub placówki; 3) wnioski dyrektora o przyznanie nauczycielom odznaczeń, nagród i innych wyróżnień; 4) propozycje dyrektora szkoły lub placówki w sprawach przydziału nauczycielom stałych prac i zajęć w ramach wynagrodzenia zasadniczego oraz dodatkowo płatnych zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych.

Mając na uwadze powyższe kompetencje rady pedagogicznej, której nauczyciel jest z mocy prawa członkiem chociaż nie wydaje żadnych decyzji, trzeba przyjąć, że nauczyciel niewątpliwie w sposób istotny oddziałuje na sferę spraw publicznych w systemie oświaty, którego elementem są zgodnie z art. 2 pkt 2a Prawa oświatowego szkoły podstawowe. Nauczyciel nie wykonuje zatem jedynie czynności usługowych, które nie mają bezpośredniego związku z merytorycznymi kompetencjami szkoły, służą jedynie realizacji tych kompetencji. To wszystko, w ocenie sądu, pozwala uznać nauczyciela szkoły za osobę wykonującą funkcję publiczną w rozumieniu art. 5 ust. 2 z d. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Wobec tych ustaleń w dalszej kolejności konieczne jest w niniejszej sprawie rozważenie, czy informacja o wynagrodzeniu osoby pełniącej funkcję publiczną, niezależnie od tego, że dotyczy także prywatności osoby fizycznej, ma związek z pełnieniem przez nią funkcji publicznej. Wynagrodzenie za pracę jest rekompensatą za wykonywanie przez osobę pełniącą funkcję publiczną jej obowiązków służbowych. Wykonywanie obowiązków służbowych stanowi zaś pełnienie funkcji publicznej.

Wszystko to wprost potwierdza więc możliwość udostępnienia w niniejszej sprawie danych osobowych i danych o wynagrodzeniu nauczycieli Szkoły, jako osób pełniących funkcje publiczne. Nie ulega też wątpliwości, że takiemu udostępnieniu podlegają informacje o przedmiocie nauczania, stażu pracy i wymiarze godzin pracy danego nauczyciela, albowiem zestawienie tych danych z informacją o wynagrodzeniu pozwala na dokonanie społecznej kontroli prawidłowości wydatkowania środków publicznych na zadania związane z edukacją. Skoro zaś już wykazano, że nauczyciele nie korzystają z określonej w art. 5 ust. 2 ustawy ochrony prywatności, nie jest trafny argument organów, że podanie ww. informacji umożliwiłoby zidentyfikowanie konkretnego nauczyciela.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 15 stycznia 2020 r., sygn. II SA/Gd 557/19

*Źródło:* [CBOSA](#)